

Zaznajomiwszy się z powyższym Układem i deklaracjami, uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z zawartych w nich postanowień; oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 18 marca 1936 r.

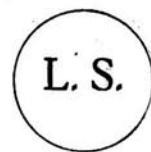

(—) *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*
Minister Spraw Zagranicznych
(—) *Beck*

Après avoir vu et examiné ledit Accord et déclarations, Nous les avons approuvés et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues, déclarons qu'ils sont acceptés, ratifiés et confirmés et promettons qu'ils seront inviolablement observés.

En Foi de Quoi, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 18 mars 1936.

(—) *I. Mościcki*
Le Président du Conseil des Ministres
(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*
Minister Spraw Zagranicznych
(—) *Beck*

493

OSWIADCZENIE RZADOWE

z dnia 21 sierpnia 1937 r.

w sprawie złożenia przez Polskę i inne państwa dokumentów ratyfikacyjnych układu z dnia 11 lutego 1931 r. dotyczącego długów publicznych niezabezpieczonych austriackich i węgierskich opiewających na floreny srebrne, floreny lub korony.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w związku z art. 17 układu dotyczącego długów publicznych niezabezpieczonych austriackich i węgierskich, opiewających na floreny srebrne, floreny lub korony, podpisanego w Paryżu dnia 11 lutego 1931 r., został złożony w Paryżu dnia 15 października 1936 r. w imieniu Rządu Polskiego, dokument ratyfikacyjny powyższego układu.

Przed datą złożenia przez Polskę powyższego dokumentu ratyfikacyjnego zostały już złożone w myśl postanowień art. 17 dokumenty ratyfikacyjne Austrii, Czechosłowacji, Rumunii, Włoch, Jugosławii oraz odnośnych stowarzyszeń.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

494

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 sierpnia 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie celnej wywozowej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami: z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 470), z dnia 3 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 332), z dnia 26 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 442), z dnia 21 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 635), z dnia 20 lutego 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 113) i z dnia 30 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388 oraz Dz. U. R. P.

Nr 51, poz. 397) wprowadza się zmiany następujące:

1) pozycja 3 otrzymuje następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
„3.	Stare żeliwo, żelastwo; odpadki żeliwne, żelazne, stalowe; odpadki blachy białej	10.—

2) Uwaga 1 do grupy I otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Wywożone za pozwoleniem Ministra Skarbu:

a) szlasy cynkowe, również z domieszką popiołu cynkowego i odpadków spiekania (z poz. 1 p. 2);

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
	szlamy ołowiane (z poz. 1 p. 3); piryty i markazyt (poz. 1 p. 5); odpadki blachy białej (z poz. 3) oraz towary objęte poz. poz. 2, 4 i 11	bez cła		b) towary objęte poz. 5, 6, 7, 8 i 10	poz. 10.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 3 dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

495

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 września 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie za granicę jęczmienia.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Przy wywozie za granicę standaryzowanego jęczmienia, wytworzonego na polskim obszarze celnym, przysługuje zwrot cła uiszczanego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wytworzenia tego jęczmienia nawozy, materiały pomocnicze, narzędzia i maszyny, w wysokości zł 3 od 100 kg.

(2) Warunkiem przyznania zwrotu cła na podstawie przepisów ust. 1 jest uzyskanie w tym celu przez stronę zaświadczenia eksportowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

(3) Przez wagę podaną w ust. 1 rozumie się wagę netto.

§ 2. Do odprawy wywozowej za zwrotem cła jęczmienia, wymienionego w § 1, są uprawnione wszystkie urzędy celne kolejowe, morskie oraz rzeczne, położone na polskim obszarze celnym.

§ 3. Na dowód przyznania zwrotu cła urząd celny, dokonywający odprawy wywozowej, wystawi kwit wywozowy na podstawie wymienionego w § 1 zaświadczenia eksportowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu po

stwierdzeniu wywozu towaru za granicę.

§ 4. (1) Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w ciągu miesiąca od daty ich wystawienia i służą do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła.

(2) Kwity wywozowe będą realizowane przez Dyрекcję Ceł, którym podlegają urzędy celne, wystawiające te kwity, z tym jednak zastrzeżeniem, że w Dyрекcji Ceł w Warszawie będą realizowane również kwity wywozowe, wystawione przez urzędy celne położone w okręgu Dyрекcji Ceł w Gdańsku.

§ 5. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustala i ogłasza w dzienniku urzędowym „Monitor Polski” wykaz organizacji, uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń eksportowych wystawianych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu oraz określa standart jęczmienia, na wywóz którego będą mogły być wydawane zaświadczenia (§ 1).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

496

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 12 sierpnia 1937 r.

o utworzeniu niektórych katedr i zakładów naukowych w szkołach akademickich.

Na podstawie artykułu 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 247), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 2 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 406), zarządzam co następuje:

§ 1. Tworzy się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

- A. W Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie na Wydziale Humanistycznym katedrę germanistyki, na Oddziale Farmaceutycznym przy Wydziale Lekarskim katedrę farmacji stosowanej.
- B. W Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie na Wydziale Humanistycznym katedrę pedagogiki.